

at de; der ere imod Adreſſen, fravaade, at den bliver indbragt, men man har ogsaa ſet Exempler paa, at der kan være en Pligtfølelſe, der kan bevirke, at man ſætter ſig ud over ſine Venners Raad; maaſte Miniſteriets Tilværelſe er et Exempel derpaa. Endelig bemærkede det ſamme ærede Medlem, at den omtalte af ham ſtillede parlamentariſke Fordring havde været en Grund til, at han ikke havde villet være med til at indbringe Adreſſen. I den Anledning ſkal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har anmodet et eneſte Medlem om at være min Medforſlagsſtiller, og det har jeg ikke gjort, uagtet jeg nok kunde ſe, at det vilde være en Lettelſe for mig at have en ſaadan Ven ved Siden af, men fordi der ſkal Nogen til det Værte; jeg vidſte, hvad jeg gik ind paa, jeg vidſte tillige, at jeg havde en tyk Hud, der kunde taale en Del, ſaa at jeg ikke ſaa let ſkulde give mig; men hvis jeg havde ſaaet en Anden med mig, og han ikke havde ſaa tyk en Hud, kunde det nok hende ſig, at han vilde rette Bebreidelſer mod mig, fordi jeg havde ſaaet ham ind derpaa, og det vilde jeg ikke udfætte mig for. — Efter de Udtalelſer, der ere fremkomne fra flere ærede Medlemmers Side, er det jo klart, at den Uſfattelſe af Adreſſen, der indeholdes i Ændringsforſlaget; vil ſamle de fleſte Stemmer om ſig, og jeg vil derfor være indſtændig bedede de ærede Medlemmer, der overhovedet vilde ſpøtte mig i denne Sag, om at vedtage denne Ændring, ſom jo førſt vil komme til Afſtemning.

Frederikſen: Jeg kan ikke Andet end i Forbigaaende udtale, med hvilken Interelſe jeg nyligt hørte den ærede Ordſpører for det forenede Venſtre her i Aften udtale ſig om den Forſkjel, der er mellem det og os. Det har intereſſeret mig meget. Det, ſom det ærede Medlem her havde at pege paa, var udelukkende Anvendelſen af den almindelige Valgret, og naar man ikke tænker paa det ganſke ny Parlamentariſke, ſom jeg foreſten ſener vil komme til at omtale, bliver det da udelukkende det berømte Kommunallovforſlag, der banner Forſkjellen. Men jeg ſkal dertil kun ſige et Eneſte, ſom jeg tror, er ſuldbommen tilſtræffeligt. Det er træffende, at det ærede Medlem ſiger, at det netop er dette Forſlag, der ſtiller os. Dette er jo nemlig noget ganſke Nyt; hvor var det Forſlag for et Par Aar ſiden? Det er jo ganſke nyligt kommet frem, og Adſtillelſen exiſterede jo dog længe, førend det kom frem. Behøves der noget bedre Beviſ for, at der ikke er nogen alvorlig Principforſkjel tilſtede, men kun en Forſkjel, ſom man tager frem den ene Dag for at bruge den, naar man finder det henſigtsmæſſigt, men ſiden kaſter bort. Jeg kan tilſpø, hvad der er Gud og Gvermand beſkjendt, at, er der Nogen, der ikke vil have Forſlaget ud i Livet, er det Mænd, der høre til ſamme Side ſom det ærede Medlem; thi det er i det Mindſte idelig og idelig blevet ſagt mig ſom den vig-

tigſte Ubefaling for dette berømte Lovforſlag netop fra dem, der høre til ſamme Side ſom det ærede Medlem, at vi ikke ſkulde være bange for det, det vilde aldrig blive ført ud i Livet, da det altid vilde møde Modſtand baade hos Regjeringen og Landſtinget. Jeg tager mod den Forſkjel, det ærede Medlem opſtiller, thi jeg har ikke hørt noget tydeligere Beviſ paa, hvor kunſtig den Adſtillelſe er, ſom her er tilſtede. — Jeg bad om Ordet for med et Par Ord at motivere, hvorfor jeg ikke vil ſtemme for det Adreſſeforſlag, her foreligger. Jeg anerkjender, at naar Kampen er forbi, naar vi igjen kunne arbejde fredeligt og rolig ſammen, ſaa vil det ſandſynligviſ være rigtigt, at der bliver dannet en anden Regjering end den, der for Diebliffet findes. Jeg anerkjender dette. Men jeg kan ikke i Diebliffet være med til at gjøre noget Skridt i denne Retning. Der er ikke engang budt mig en Mulighed for en god anden Regjering end den nuværende. Der kunde jo tænkes forſkjellige Muligheder. Lad os ſætte, at Hans Majeſtæt Kongen henvendte ſig til Føerne for det forenede Venſtre, og de ſkulde danne en Regjering. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke beklage mig derved, blandt Andet, fordi jeg holder mig overbevist om, at en Regjering, der blev dannet paa denne Maade, kun vilde være, fra Søns Fløi op, til Søns Fløi ned, og fordi det ogsaa vilde være et af de kraftigſte Midler til at pølelægge det Parti, man benævner paa denne Maade, hvad jeg vilde ſætte overordentlig ſtor Pris paa. Men jeg kan ganſke viſt ikke finde, at det er min Opgave at foretage nogetſomhelſt Skridt, ſom kunde føre til, at dette ſkulde ſke. Men ſaa er der andre Muligheder, een Mulighed, der, ſom beſkjendt, efter de faktiſke Forhold ligger meget nær, at vi ſaae en Regjering, ſom gaar langt mere til Højre end den nuværende (Th. Nielsen: Det vilde vi nok ſe.) Det ærede radikale Medlem ſiger: Det vilde vi nok ſe; jeg maa dog minde det ærede Medlem om, at, hvad man kan ſige paa den ærede Regjering — og det ærede Medlem har jo ofte hørt, at jeg har havt meget at ſige paa den — kan man ikke negte, at den til en vis Grad er liberal. (S. A. Gaſſen: Nationalliberal.) Det ærede Medlem behøver jo blot, ſom ogsaa allerede engang er blevet nævnt, at ſe hen til Landſtingets Forhandlinger. Det ærede Medlem, ſom udfæſter det meget brugte og lidet ſigende Ord: Nationalliberal, har jo ſelv ofte talt om, at Regjeringen ſkulde ſtaa imellem Landſtinget og Folkethinget — vi behøve jo blot at ſe hen til Landſtingets Forhandlinger f. Ex. om Lovforſlaget. Jeg beklager ſaa meget ſom Nogen Landſtingets Stilling til denne Sag, og jeg vil ſige, at, er der Noget, hvori Landſtinget har handlet politiſt uflogt, og hvorved det næſten umuliggjør vor Stilling lige over for Befolkningen. . .

Formanden: Det er ikke rigtigt her i